

μᾶλλον ἰσχυροτέρου αὐτοῦ... καὶ ἀπέθανεν.

Ἀπέθανεν ἐν τινι τῆς Σιβηρίας καλύβῃ, ἄνευ οὐδενὸς παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν της ἱερέως ἢ τοῦ πατρὸς της, ὅστις αὐτὸς ἀπήγγειλε τοὺς νεκρωσίμους ψαλμοὺς, αὐτὸς ἔσκαψε μὲ τὰς ἰδίας του χεῖρας τὴν γῆν τοῦ δαπέδου τῆς καλιᾶς, ἵνα θάψῃ ἐκεῖ τὴν κόρην του.

— Οὕτως ἔδοξε τῷ Θεῷ, εἶπε συμπληρῶν τὸ σπαρξικάρδιον τοῦτο καθήκον· ὅπως ἐξαγνισθῇ τὸ παρελθὸν τοῦ Μεντσκίωφ καὶ τὸ ὄνομά του ἐν τῷ μέλλοντι, ἐχρειάζετο ἐν θύμα· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθὸς ἀλλὰ καὶ δίκαιος, καὶ ἐπέζησεν ὀλίγον χρόνον τῆς πολυφιλήτου του θυγατρὸς.

Μετά τὴν ἀπώλειαν τοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας του, ὁ θάνατος τῷ ἐφαίνετο πλέον εὐεργέτημα, καὶ ἀπέθανεν ἀποσπασθεὶς ἐντελῶς τῶν ἀνθρωπίνων μεγαλείων, πλήρης γαλήνης καὶ καρτερίας, ὡς ὀφείλει ν' ἀποθάνῃ ὁ χριστιανός. Δοὺς δὲ τὴν τελευταίαν εὐλογίαν εἰς τὰ τέκνα του εἶπεν·

— Αἱ ψυχαί σας εὐρίσκονται ἀκόμη ἐν ἀθώῳ καταστάσει· ταύτην δὲ θὰ προστατεύσωσι μᾶλλον αἱ ἔρημοι αὐταί, ἢ ὁ τῆς αὐλῆς ἀήρ· ἐὰν ὁμως ποτὲ ἐπιστρέψῃτε ἐκεῖ, ἐκεῖνα μόνον τὰ παραδείγματα νὰ ἐνθυμηθῆτε, ὅσα σὰς ἔδωκα ἐν ταύτῃ τῇ διαμονῇ.

Καὶ τὸν ἔθαψαν τὰ τέκνα του ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ, ἔνθα αὐτὸς εἶχε καταθέσει τὴν πρωτότοκόν του κόρην.

Καθ' ἣν ὁμως στιγμήν ἐπλησίαζε νὰ ἐκπνεύσῃ, αὐλικὸς τις ταχυδρόμος ἐκόμισεν αὐτῷ τὴν χάριν καὶ τὰ εἰς Πετρούπολιν ἀνακλητήριά του. Πέτρος ὁ Β' εἶχεν ἀποθάνει· ἡ πρώτη δὲ φροντίς τῆς αὐτοκρατείας Ἀννης τῆς διαδεχθείσης αὐτὸν, ἄμ' ἀναβάσης τὸν θρόνον, ἦτο ν' ἀνακαλέσῃ ἐκ Σιβηρίας τὸν φίλον καὶ πιστὸν τοῦ πατρὸς ὑπουργόν, τὸν ὁποῖον κατὰ τὴν ἐξορίαν του ἔμελλον ν' ἀντικαταστήσωσιν οἱ δημιουργοὶ τῆς δυστυχίας του, οἱ Δολγοροῦκκι. Ἄλλ' ἐκ τοῦ παλινστροφου τούτου τῆς τύχης μόνος ὁ Ἀλέξανδρος Μεντσκίωφ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἐλένη ὠφελήθησαν. Ἐπανελθόντες ἐν Ῥωσσίᾳ ἔτυχον παρὰ τῇ αὐτοκρατείᾳ Ἀννης ἀνταξίας τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς των δεξιώσεως, ἀποδοθέντων εἰς τὸν υἱὸν πάντων τῶν ὑπουργημάτων καὶ ἀξιωματίων τοῦ πρίγκιπος πατρὸς.

Ἐκτοτε ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας ταύτης ἐπανόδου, ὁ οἶκος τοῦ Μεντσκίωφ δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ ρίπτῃ τὰς ζωηροτέρους λάμψεις.

ΔΗΜ. Π. ΓΕΩΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Μανουὴλ Τομπάκης διηγεῖτο, αὐτόπτης τοῦ πράγματος γενόμενος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Νικόλαος ἠναγκάσθη ποτὲ ἐξ ἐναντίων ἀνέμων νὰ καταπλεύσῃ εἰς Πύλον, ὅπου εὗρεν ἠγκυροβολημένον τὸν φίλον του Νικόλαον Λάμπρον ἐκ Σπετσῶν. Ἀμφότεροι οἰκειωθέντες πρὸς τὸν ἀ-

γᾶν τοῦ τόπου, προσεκλήθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς γεῦμα· καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐωχίας εἶπεν ὁ δ-σμανίδης τοπάρχης τὸν Λάμπρον νὰ τραγουδήσῃ· ὁ δὲ, ζητήσας τὸ μουσικὸν ὄργανόν του, ἤρχισε

Διψοῦν οἱ κάμποι γιὰ νερὰ
Καὶ τὰ βουνὰ γιὰ χιόνια,
Διψᾷ καὶ ὁ δόλιος Ζαχαρίας
Γιὰ τούρκικα κεφάλια.

Διεκόπη μόνον μετὰ τὴν πρώτην ταύτην στροφὴν ἵνα εἶπῃ πρὸς τὸν ξενίζοντα δεσπότην· «μὴ σοῦ κακοφανῇ, ἀγᾶ μου, τὸ τραγουδί τὸ λέγει.» — «Δὲν πειράζει, ἀπήντησε μειδιῶν ὁ δ-σμανίδης, δὲν πειράζει, ῥεζῆν Νικόλα, ἐξακούθει.»

ἸΝΔΑΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΠΤΑΣΙΑΙ

Παρητηρήθη πολλάκις ὅτι παρεμπίπτοντος λόγου ἐν τινι συναναστροφῇ περὶ ὑπερφυσικῶν φαινομένων, οἱ ἡμίσεις τοῦλάχιστον τῶν παρηρυσκομένων εἶνε ἔτοιμοι νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν διὰ τῆς διηγήσεως διαφόρων περιστατικῶν, τῶν ὁποίων ὁμως σπανίως ὑπῆρξαν μάρτυρες αὐτόπται, ἀλλ' ἔμαθον παρ' ἄλλων ἀκουσάντων αὐτὰ παρὰ τῶν αὐτοπτῶν.

Αἱ πλείσται βεβαίως, τῶν τοιούτων διηγῆσεων εἶνε παντάπασι φαντασιώδεις, αἱ δὲ λοιπαὶ στηρίζονται ἐπὶ σφαλερᾶς ἀντιλήψεως μάλ-λον ἢ ἤττον κοινῶν φυσικῶν φαινομένων, καὶ διὰ τοῦτο αἱ ὑπερφυσικαὶ δυνάμεις τερατουργοῦσι κατὰ προτίμησιν ἐνόπιον ἀνθρώπων ἀμαθῶν καὶ ἀγεύστων ἐπιστήμης, τὸν αὐχένα τῶν ὁποίων πιέζει βαρὺς τῆς δεισιδαιμονίας ὁ ζυγός.

Τὸν πραγματικὸν πυρῆνα πολλῶν ἐκ τῶν διηγῆσεων τούτων ἀποτελοῦσιν αἱ λεγόμεναι παρηρυσθησῖαι (hallucinationes). Καλοῦνται δὲ τοιοῦτοτρόπως ἰνδάσματα ἢ εἰκόνες προσώπων καὶ πραγμάτων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τίποτε πραγματικόν, παρίστανται ὁμως εἰς τὴν συνείδησιν ὡς ἀληθεῖς, ὑπὸ διαφόρους ἐνεργείας καὶ καταστάσεις, καὶ συμφέρονται πολλαχῶς μὲ τὰς ἀπὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου πραγματικὰς ἀντιλήψεις.

Εἶναι δὲ αἱ παρηρυσθησῖαι γεννήματα ἀνωμά-λου ἢ ἀσυνήθους λειτουργίας τῶν νεύρων, ἰδίως τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ αἱ ἀπλούταται μορφαὶ των διατελοῦσι τοῖς πᾶσι γνωσταί. Εἰς αὐτὰς π. χ. ἀνάγεται ἡ αἴσθησις τῆς μυρμηκιάσεως, τῆς ὁποίας ἀντιλαμβανόμεθα πολλάκις χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι πραγματικῶς μύρμηκες ἐπὶ τῶν μελῶν μας. Ὅμοίως καὶ ἡ ἄνευ γευστοῦ τινος ἀντικειμένου πικρὰ γεῦσις ἐν τῷ στόματι ὁμοίως ἢ ἐμβοῆ τῶν ὠτων καὶ οἱ διάφοροι ἤχοι, μάλι-στα οἱ ἐκ τῆς κινήσης, καθὼς ἐπίσης οἱ σπινθη-ρες καὶ αἱ μαρμαρυγαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ φωταψαί, τὰς ὁποίας βλέπομεν ἐνίοτε ἐν τῷ σκότει.

Καὶ αἱ μὲν παρηρυσθησῖαι αὐταί, ὡς κοινὰ καὶ τοῖς πᾶσι συνήεις, οὐδεμίαν εἰς οὐδένα